रामचंद्रजीने सीताजीनो संवाद.

મેગાસાગુના ઠાકોરની મદદથી.

છપાવી પ્રસીધ કરનાર

शा. कस्तुर वीरचंद.

અમદાવાદ

ઝવેરીવાડે કુઠારી પોળમાં શેઠ પ્રેમાભાઈ હીમા-
ભાઈના મકાનમાં શા૦ ભોગીલાલ દોલ-
તરામે પોતાના અમદાવાદ સુર્યોદય
પ્રેસમાં છ.પો.

સંવત ૧૯૩૪ સને ૧૮૭૮

रामचंद्रजीने सीताजीनो संवाद.

શ્રી ગણેશાય નમઃ અથ ગોકુલપુ ર્ધલાકે લુંગાવાડા ગેલવાચારન ગોપાલા અજીતશીંહજીકા પુલકો કીયો હવો રચયો પુરવક શ્રી શ્રી શ્રી અનંત શ્રી રાજધીરંજ શ્રી રામચંદ્રજીરો રમન પ્રકાશ લીખ્યો ન્યુનાધીક અખ્ય હોએ તો કરી કોવીદ ક્ષમા કરનો યોગ્ય છે.

સવૈયો—સંકર સેસગીરી જાર સારદ, ઓર ગનેસ અગેસકુ ગાવું; કીંનર યક્ષર વેસ સુચારન, સીધ સુરાપત કુ ચીત ધાવું. સાધુ સમાજ સહીત કૃપા કર, પુરન ચાર પદારથ પાવું; અજીતસીંહ નંદ ગોપાલ કહે મુની, દેહ ધરી ભવ સાગર નાવું. ૧

દોહા—રમન પ્રકાશ રામકો, બ્યાહે ગ્રેહ વીદેહ;
આદી સવૈયં નમે અબે, સો સબ કરો સનેહ. ૨
કવિતા રીતી નહ કરી, રટયો લીલાકી અર્ક;
ન્યુનાધીક લખ્ય નીપાણાં, કોાં મત કરો કુતર્ક. ૩
હસ્ત ક્ષેત્રકે ધીસકુ, વંદુ વારંવાર;
જકત ગુરૂ હે જોરવર, અચીરજ બુધ ઉદાર. ૪
મંડ:સન મોહવત મહત, પુછયો પ્રશ્ન પ્રમાન;
કુછુ મતાંત ગોપાલ કહ, રામ કૃપા નીરબાન. ૫

રામ રમાપત જનકપુર, હરખ કીયો ઉદવાહ;
ભલા રમાતાં ભટની, નેહ ખપ્યો નર નાહ. ૬
સોહમ પ્રત સુંણાવજે, કીત કેરમ ઘેસ;
મેડાસનરો મહીપતી, દાખ્યો વંશ દીનેસ. ૭
છપય—ભાવત વંશ મહેસ, લે સકળ જગ નહલગો;
હેમજયુંનંદ હમીર, બીમલ જશ કંક વીલગો.
રાત દીવસ રાઠોડ, ભલા રંગ કીરત ભીનો;
દન દન પ્રત દાતાર, નીત જશ લેત નવીનો.
આનંદ અંગ ઉફનાત અત, જંગ કોનસ ૧ મુખ જુડે
ભુપાળ હાલ બ્રહ્માંડમે, માનસુંખ સત્રાંમુડે. ૮
દોહા—છોટે મોટે ગ્રંથકો, ધર્યો નામ સુખ ધામ;
કમંધ કહે વરાગુન કરો, મંબળ ચરાગ તમામ. ૯
ગ્રંથ કહન નહ મોરગુન, સો કીમ કહુ સુજાન;
ગોપદ ચોટી સો ગીને, સીંધુ ગહર સમાન. ૧૦
કહુ કછુ કનત સાર કર, પુછ્યો આપ પ્રમાન;
કવી ગ્રંથ ધારન કીયો, એ નહ મોબલ આન. ૧૧
અથ કહા મોરમત કાય, રામ નામ સોચ મધુર રસ
તો લેવી સત કાય, હેમાઅવતાં બોહલે. ૧૨
અથ મંગલા ચરનન, ધ્યાંનાત્મક સો ધ્યાનહે;
કીરતી નાત્મક હીત
વંદનાતમક વંદના રચે, પ્રાકુમુર રીત. ૧૩
અથ ધ્યાનાત્મક મંગળાચરણ.

ધ્યા

ગીત વસન ઘનશ્યામ તન, રંગ રમન સીય રામ;
સહીત અનુજ શ્રી સામરા દ્રઢ બસ મમનર ધામ.

અથ કીરતીનાત્મક. દીન પોકારત દોડીયા, કેબારી કર તાર; જ્યાકે જગમે કો નહી, યાકે રામ આધાર. ૧૫

અથ વંદનાત્મક. ઈષ્ટરામ જસ રામકો, વંદુ પદ સુખ વાસ; સમપુરન કરે સામરા, પ્રેમીર મન પ્રકાશ. ૧૬

ઇતી મંગળાચરણ.

સંતશ્રીરખ સામરત. રટે રામ દીન રાત; કમધજ કવ જન યુ કહે, તકે શરેવ પુરતાત. ૧૭ ઈષ્ટ તણી બાત અધીક હે, ઈષ્ટ રામ કર એક; ઈષ્ટ સુનો અજમાલ હર, તકે કહુ કર ટેક ૧૮

સવૈયો—ઈષ્ટ પ્રતાપ તે શ્રષ્ટી રચે વીધ, ઈષ્ટ તે ઈંદ્ર ઘટાયો ઘટેનાં; નાસ કરે ગીરીજાપત્ત ઈષ્ટ તે, સેસ ધરા શીર હુંત હટેનાં. નેષ્ટકો ભ્રષ્ટ કરે પુની ઈષ્ટસો, ઈષ્ટ નહી તાપ કષ્ટ હટેનાં; અનંત ગોપાળહમા સુત સેપુની; ઈષ્ટ ભજે બીન શેષ્ટ કટેનાં. ૧૯

દોહા—પુછે કમધજ પ્રશ્ન પુની, પ્રથક પ્રથક કીરપાય;
સંત અસંત નમેદકુ, અલગ કહો બતાય. ૨૦
કલીયુગમે એક રામકા, ઇષ્ટ તણો આધાર;
સંત અસંત નમેદકુ, સુંણ જોધા સુખકાર. ૨૧

છંદ ત્રીભંગી.

ભાખુ ગુન સંતા સુન હરીમંતા પ્રેમીવંતા પ્રેમભરી;

નાપ ચવીન અનંતા લખે તંતા કો ગુનવંતા પારપરી.
કરી કોવીદ કેસા બાની સેસા નાહી લેસા પાર જાહે,
કરપુર પ્રકાશા મસક અકાશા ઉર તમાસા તેમ કહે.
સવૈયા—શીખયા દીપ જગત સીસ ગુણાકર, દેખ દુખી પર હોત દુખીહે; લોભકુ હરસ સદા ભય વ્યાગત કોમલ ચીત કરંત સુખીહે; આપ અમાન કુમાન દે આનકુ, વા ચમનાદીકુ ભક્તિ રખી હે; કામન રામકે નામ પરાયન શ્યામકી મુરત ચીત લખીહે. ૨૩ સાંતી સદાવીરતી મુદા તાપન ભુમુરકે પદ ચીત લીમોહે; શીતળ ચાત અભીત સદામત શત્રન મીત્ર ઉદાશીન કોહે; ઓર અહંકાત બોલતહે નહી, નેષ્ટ્રર ઓષ્ટકો ભાવન જોહે; એસેહી લછન જાપ બસે ઉર મોવતસંત એને ગુન સોહે. ૨૪
કુંડલીઆ દરશન ઘર ઘર દેતહે, તરત બતાવે તંત; રાજા તીરથ રાજકો સોહી ખીરાજે સંત. કરી દ્રઢ સંગત શ્રી નારદકુ ભજ નામ; લેખ લંકન ગત લીજે, પાક હંસકા કાી કહી બને; સત સંગત જગ રવેતહે, પ્રેમાદી પુરસ નારી પ્રગટ; દરસન ઘર ઘર દેતહે. ૨૫
કવિત—ખલકે સમાવ કહુ ઓગન અનંત ભસ્યો; સંગ ર અજાન મેનતાકો કો કીજીએ. સંગત જો કીજે તો અનેક દુખછીજે અંગ; મરકટકે કંઠ હાર મુક્તાધર દીજીએ સુખપર દેખ દુખી દેખ દુખી હોત સુખ, લહે પરીત પીતાકુ લીપનાં રહીજીયે; કામ ક્રોધ લોભ મોહ મદ મ

આછગ્રીય. દંભ ભેદ્ય ખંડીરૂ કપટી કપ્રાણઐ. ૨૬
પર ધન પરદ્રોહ પરદાર પરવાદ, તામેર તરહુ જેસે પાપ
કો પઢાયોહે; ઓરકો બડાઈ સુની સ્વાસ જાનુ જુડા રે:.
શુન કહાં નંદાસો પરાયા ધન પાયોહે; સ્વારથકે કાજ પ
રાવારમે વીરોધ કરે, માત તાત વીપ્ર દ્રોહતા તે મન આ
યોહે; આનકો ચોરાવે ધન પાસ કો ન દેવે દામ, જાય
ગોઆકે લોહાન ભેલા જેમ આચોહે. ૨૭

દોહા—અજમલ હર પુછે અધક, સાર કહેત સાર;
ભક્તી ભલી કે અવર ભલા, માને કહ્યા મોરાર. ૨૮

ગીત—ભક્તિ સોઈ દાન પુન્ય પણ ભક્તિ, ભક્તિ તીરથ
વરત બાણાં; ભક્તિ કરીજેકે નર ભાલા; મોટા જગ તાણુ
તમણાં. ૧ ભક્તિ તપ તેજ યોગમખ ભક્તિ, ભક્તિવંત
બડા કલમાણુ; ભક્તિ અર્થ ધરમ પાણ ભક્તિ; વલે કામ
ભક્તિ નીરવાણુ. ૨ ભક્તિ હમા નંદ શુંણ ભુપત, ભક્તિ
બીના ન કુજે ભેદ; ભક્તિ લાભ તોસપાણ ભગતી; નર
ભક્તિ બીન હોય નખેદ. ૩ બીતન કોટ અનંતા ભુપત,
ભક્તિ દ્રઢ દીજે ભગવાન; ભગતી કરી જકારી ભગતી અ
ગતી ગત ભગતી અગવાન. ૨૯ કવીત.

જાકે ભરૂસે દામ જનકે ભરૂસે કામ, પુતકે ભરૂસે
નામ રાગોડિ તમામકો; બાલકે ભરૂસે ભીર, તાતકે ભરૂસે
ધીર જાતકે ભરૂસે કુલ ગ્રહ નારી ગામકો: કહત ગોપાળ
ક પદારથ ઓકો નાહ; એસો જો બીચારો તો ભરૂસો

રખો થામેકો; ઓરકે ભરૂંસે માંનુ હોત હે ઉપાખી મુલ
રામેકો ભરૂંસો રખો ઓર કોન કામકો. ૩૦

અથ કુંડલીયા. રાજી સીતા રામજી, કરો બેરાજી
કોન; કદી બેરાજી જો કહાં તો, લહે દખ્ખ પે લોન. ૨
ફેર નહ સંખર્ચી ફાલે દર્પે દુષ્ટ શીર દંડ, જારે ઉપર ફેર
જાસે ત્રયલોકય પતી ત્રીકમ તકે; કરે સદા શુભ કામજી;
નખ જેતો દખ વ્યાપે નહી જો, રાજી સીતા રામજી.
૩૧ રામચંદ્ર રક્ષન કરે, કરે સુભક્ષન કોન; કરો બેરારો
ભક્ષો ભરે નરકકે ભોન. ૨ દંડ ધીર શીર પર દેવે, કેતે
કલ્પકે કલ્પ, ભાવ નરકુંકા લેવે; સુરનર પક્ષરાક્સ સકલ,
કરી દવેશ દાનવ કરે; તારસ્ત રોમ તુટત નહી, રામચંદ્ર
રક્ષન કરે. ૩૨ રામચંદ્રકો આશરો, રામચંદ્રકી આશ
રામચંદ્રકુ નહ રટે, નરસો રહત નરાસ. ૨ આશ નહ
પુગે ઇનકી, ખાના પીના ઓર; મીલે ભટકત જયું મીનકી
અનવીધ અખંડહ અવધપત, દુર કરે દુખ દસરો; રા
મ રામ રટરટ પ્રગટ, રામચંદ્રકો આશરો. ૩૩ સેજ સુતા
સુત કોશીતા, તાકો રંજન મન; રાત દીવસ પાકુ રટે, ભુ
સુત કરે ભવન. ૨ નદીપત સુતકે નામે, તાજન સુતકો તે
ખ; કરી વાપેકયા કામે, ગોપાલ કહે શુનવાનકુ મહા શ્રેય
કર કામતા, દેખ રટે કર નેમ દ૬. સેજ સુતા સુત કોશીતા
૩૪ દખ સાગરમે ડુબતાં, બીનતી કરે બાપીશ; બારે
હોય ગોપાળકે, અવલંબન અવધેસ; અવલંબન અવ

લગ દખરો નહિ લગે; બાર બાર કર ઝુમ, ભાન બાપમે
અબ ભાગે; એક અંગ માહરે અવગુણ લાખ લાખ દખ
ઝુંપતાં, પાણી પાણી પોકારીઆ દખ સાગરમે ડુબતાં. ૩૫
દોહા—આવે એમ ગોપાળ, સુણી આનંદ સીતાપતી;
પગુણી ભાગાં પાસ, નહિ બાંધે ગોવાળજી. ૩૬

અથ ગણપતી ગાળી સ્તુતી. દોહા

રૂદ્રસુત રીપુ તાસ પતી, તાસુત રીપુ સુત જાન;
દેખી સુત ત સુતસે રૂદે, વીમળી બાત હે દાન. ૩૭
ગનપત ધીપત રીધપત, નત પ્રત પદચીતુન;
હરન કરત કારન કરન, પારવતીકો પુત. ૩૮

અથ ચંડીજી સ્તુતી. છપય

જય ચંડી જગદંબ, કામ શુભ કારન કરની;
જય ચંડી જગદંબ, દાન દુખ દાળીદ્ર હરની;
જય ચંડી જગદંબ, જરન સુખ અમૃત જરની;
જય ચંડી જગદંબ, ભરન અઠ પોષન ભરની.
જગદંબ અંબ ચંડીજાહર, હે એ હેમ મહાલક્ષી;
કરેણા હૃદય કરૂના કરી, કરયા હરે ગોપાળજી. ૩૯

અથ સંકરજી સ્તુતી. દોહા

કર શંકરે મો પર કૃપા, હરે હર કષ્ટ હમેશ;
ધર ધર ઉરમમ ધામ ધુર, શ્રી વર ભક્તિ વીશેષ

અથ બજરંગજી સ્તુતી

મોટા દેવ બજરંગ, અંગ અન ગંગહ લગે;

અદ્રિ દ્રોન ઉતંગ, તોલ કર ધરનહ નગે;
એક વાર આકાશ, અવર બ્રહ્માંડ ઉઠાડે;
બાર ધણી અવધેસ, રૂપામેંકો કામ સરાડે;
વાત જાન વર વીર વર, જાપા મોર પર જીજીએ;
રાંઝ નઇ કર રામજી, કુંઠ અજિત ભમ દીજીએ. ૪૧

અથ શ્રી ઠાકુરાં મોખતશીંહજીરા કવિત.

આવો અશ્વ આરોહ ગુજ તુરંગી લેર, ઘાર કરી કો વીર કે જાય જાય મારતો; ઘેરકે ભ્રુમંડ ડડ ખડન ઉંદ્દડ કર આપકે જવાયો જહાં ધુપ ઘ્રા હરતો. ભનત ગે.ાં-જ હમાલાજ અજમાલ હરે ગાનજી કુષાણ તાન પુન કર ધરતો; સિંહાસન પતી મોખતેસ તુન જનમ લેતો, એશરો રવૈર્ય કોન વેરો કોન કરતો. ૪૨ કળી ધર્મ લઇ છત્રી અરપ ખાબ રખી કરે, કામકે સુગાવે એર ઉંડે સીરાંહ-નતો; પચસો હજાર અભ ખાગીતાને કોક કોક; સુગો ક હે વેદ માસ બાર સીન ખનતો; મેડતાય પાહનસી કવીર કુ જાપંકતે હરા અજમાલ તુન તકો અમહનતે; ખડી કવી કોવીદ સો આપઠાહ રાન કહ્યાં; એસી મોખતી સધીર ખાટ કાન બનતો. ૪૩ ઇતી શ્રી કુર્ધ પ્રકને સંપુરણ.

અથ શ્રી શ્રી અનંત શ્રી રાજકુમર શ્રી રામસ્ય કુંજ રનવાસમે સયન કાજ પધારે ઉસી વખતકી રમાયનો.

રાગ જાટની વાણ. દોહા

પગ ધારે સીતાપતી, સયન કાજ રેનવાસ; તદ

બાંધિ લીયા, ખોલી કરન બીલાસ. ૪૫ રામજી વાચ

પુરંદર મુનીવર સાંપરત, ચાલત જે મગ ચાલ; રામ
કહે શાખ શાજવાનુ, છોડો રાહ રસાલ. ૪૬ નટની વાચ

રંગ રંગીલા રાજવી, બડરંગ જાજમ બેસ; ધીરજ ક
ર પગ ધરજે, બદી છોડ બીછાય. ૪૭ રામજી વાચ

રંગ રંગીલા રાજવાનુ, રગ ભરેલે રંગ રંગ; જાજમ
રંગ સોરંગકી, મ છોડી મે મત. ૪૮ નટની વાચ.

દાખ્યાં બાખ્યાં દામરો, આખ્યાં રૂપ અપાર; દેવ લો
ચો ડુરધી, કીધો બંધ કરતાર. ૪૯ રામજી વાચ

દેવ હલીઓ દેખતાં, મોહ મન કીધો બીચાર; સાચી
લાખુ સુંદરી, સો બંદેવાન હસાર. ૫૦

ગાદી આધી ગોરજાયું, કહાં શુભાદી ફંદ; ચુપે કીધ
સુડાલીયાં, ગાદીબંધ ગોવદ. ૫૧ નટની વાચ

અથ શ્રી રામજી વાચ. કહો વીચારી કામણયાં, બહુ
હરખ લીધુ આપ; ગાદી બાંધી નહ, ગમે, જે જપમ
બાંધી જાય. ૫૨ નટની વાચ.

જાજમ મોલ હજારકી, સો દીજે અવદિસ; નટન થટ
બણાવકે, મેક રમાવે ઈશ. અથ રામજી વાચ.

સવૈયો—જાજમ રંગ સોરંગ સકોમળ, લાલ ગુલાલ રૂ-
પાળ ભરીહે; ફુલ ગુલાબ તોરંજી રંગારંગ પુર. ભરી
ભર ચાર ભરીહે. રૂપાબર મોસની રંગ અનેકકી. મા
નકી બહુ તાર ભરીહે; જેનસે નટન, બેઠ રમાવન,

રાજકુમારસેં ચીત્ત દીઉં. ૫૪ અથ ભટની વાચ.

દોહા—દીજે દેવા દેવપત, દયાળા દાતાર; નજર અમી ભર નાખજે, ચીત્ત રાજકુમાર. ૫૫ સમજ્યો વાચ.

સવૈયો—અનંત અનીહ અનામય ઓપત, ઓર અપાર પ્રકાશ છયો હે; આપ અરૂપ અભેદ અનાવૃત અહીં અનાદી અભંગ ભયો હે; એક અનેક અભેદ પ્રસિદ્ધ, નાથ અનાથાય આપ થયો હે. સુરા પ્રતીપાળ રસાળ હરી ગુણ દીન દયાળ દયાળો દયો હે. ૫૬

દોહા

ગાદી બીનતી નહ ગમે, જાલમ રૂપ જરાય; સો દીજે હવ સાંભરા, જેવા જ્યનેરો ભાગ. ૫૭ રામજી વાચ

તારે જર ગણી ભારતી, જળબળ કીધ જરૂર; સો મારી મેટે સહી, પ્રેમ રમાજયો પુર. ૫૮

અથ શ્રી રામજીએ પોશાક પહેરવા ભટની વાચ

છંદ ત્રીભંગી—હરણી સેહ ભટના સવ ભીલીપટન, વાદળ પટન પેન કહે; ભવદિ અથ ભટન દુખ સાપ હટન રેખુવર રટન એન લહે; સુન સેહજ કપાળા અવધ ભુવાળા દીન દયાળા સુખદાનુ; બોલી સેહ બાળા શુર પ્રતીપાળા રામ રસ લા નમાનુ. ૫૯ બંધિસરસે બાબુની મન બાળાતે દેરે આભાસુર કહાં; કુંડલ દદ દોળા સુંદર શોભા જે મોહાળા અવર કહાં; સીતાજી માળા ઉર વીસાળા ભાળા જન ત્રાનુ, પ્રીતી સેહ બાળા. ૬૦ ભટ

ગી ફૂલ શુભગી નગ જગમગી જોત જગી; અંગે ઉરણ
ગી સેલી સરગી એરે મલંગી સીસ ઢગી; પરંદન એલા
લાદસરથ લાલા લાલ ગુલાલા અનાદાનુ પાલાસેહ બા-
બા. ૧૧ અહિં બુજ બાદહ ઉમંડા કહ ઘેર મહાદહ લ
ગ દાસં; બધર કંબુંહ મણી અદ્ભૂતહ જડીત ખાચે સહ
સુર દીસં; છોડો સેહ બાબા શુંગુ મતવાલા ગાય ગોપા-
લા મહિમ ગુ, બાલાસેહ બાબા. ૧૨ શ્રી રામજી વામ

છુટી શીર સેલી ફૂલ રાહુલી નંગ જટેલી દુગ દુગી;
શુંગુ સેહ અલબેલી નવલ નવેલી રંગ ભરેલી હદરંગી; શ
ર શોભ સધીરા સુકતા હીરા કુંડલ તોરા છુટ વરાં; બો
લે રણધીરા ગુની ગંભીરા હતપર ધીરા વર વીરં. ૧૩
છુટે કર જુગન વે: શોભાવન પુની જુગ અંજન નન રૂપા
બધરૂ વર ધટન સેહર જપટ નામની મધ જટન સેહ વરુપા
રૂપહો ગુન શીરા લછ સધીરા હીરમલ નીરા પર પીર;
બોલે રન ધીરા ગુની ગંભીરા. ૧૪ છુટે પુનીંદા રંગ
ધડા ધારન દડા હીરકની; દિખાન અચીતહાહે મન મદા રે
રામ ગઢા નીલ મની છુટે ભવ ભીરા રહે શધીરા ગીલ
અમીરા સુર ધીર; બોલે રન ધીરા. ૧૫ રેહતાંબર પટા
છુટ દોપટા ઔર ઓઢા લટપટા; અંગાછટ મટા અતર
લપટા વાસર સટા મહમટા; તે ગાદી ગઢીરા સબ સુધી
રા પરધીનીશ કર ભાર બોલે રન ધીરા. ૧૬ અથ

ભરની મારગીગ, છંદ નારીવ્રદનો. મિ જડી વારી, ધુંનો અહારી, ઘુમ ઘુમ દોરા, જુગ જુગ જોગ, રામજી વાચ બહુનયાકો ગોશાક બાદવાકો છંદ નીભગી. આધે ઇંધુ રાનો શુન લો ધમા સગુન બાંમા બછરંગ; અધિ કપ રૂપામા બુકર આમાબા નીંદી દામા લક્ષ સમા; સીંદુર સ મગહ મુકતા મગહભરી અધ ગહ શીર સોહે; અધિ ઉન મગહમે મદન ગહ બાધ શ્રીમગહ મન મોહે; અધિ ફેર જુ મર તનકો ઝુમર ભલજ ઝુમરસો વરન; અધિ સેહ અમર મુકુ પટાંબ આગર ઉભર આભરન; અધી મુખ વેસર નાથ નેહ ભર કુકુમ કેસરકી બીંદી; અધિ નમારુપો વર કંચુ ભર ભર હાર ઝુમંકર કર મીંદી; અંધિ કર ચુરી પટી પુરી અમર ચુરી ગયબાંની; કન કુલ ભરૂરી વેરચાં રૂરી ફુલ બગુરી મન માની; અંધિ પદ પાયલ જેહક બલહબ કાં બા સબીપલ રૂપ ભરી; પગ પાન પરમલ વીંછિયા કેવલ કડલા સાંકલ બીર ધરી; છોડા બગનેની આમરન નેની નીત નાસેની નર નારી; ગોપાલ કહાંનીકી અનુમાની પતી મુખ દેની સત વારી. ૧૭ બહુની વાચ. દોહાક છોડવા

છંદ મુક્તાદામ. ધુનો રઘુરામ મહા રન ધીર, કહે સબ નાર હતો પર પીર, છુટે શીર બાર છુટે શીર કેશ છુટે નવ નામ બકી તન કેશ છુટે ફેર અંતર ઉભર ફુલ, હબવલ હરનન કેહન પુબ; કહો પટ નેપુર વેસર હાર છુટે પદ પાપ લજે ઠક સાર, છુટે પગ પાનરૂ કાંની રાબ

૨૭; કડાપુની સાંકળ વીંછવાય રૂવરૂડ. છુટે કેશ અમર ઃ
આનનંનન, છુટે મુખ નાંખીક અંજન નો; છુટે રવ બુ
મરકી ધમચોલ, તડે મુખ મોર તગુા નંબોલ; છુટે ન
વ સાન આભુષ્ણ સાજ. કરો હગ આપ અખંડીત રા
જ, કહુ વચ એક એને અત મોર તમાન નમે મત ગંદ
ચકાર, છુટે તવ નામ થકી અત બંધ દેહ નહ કાંમરૂ
કોપર કંદ; રહે ગમ અમરપુર દોહાગ; દેહ નહ દુખ ત-
ણો કહુ દાગ; ગાએ કોઇ સ્નેહ ભગી ભગી નાર, ભગી
પુગી ભોગવશી અરપાર. ૨૮ અથ ભગી વાગ. આશીગ
દોહો. મધુભાર બોલી સુનાર દેરાંથી અપાર ઉમા
ગી આશીશ વીસવાસુ વીસુ. આપથી પાગ અમર અધાન
અમરસુ દેશ અંમલી પેશ અમરે કુન સોસાનું કુળ દુ
ભ દુગી દેર અમર અંતર ગૌર કેવા સાચ અમરનું વાચ
કુંડળ કહાય અમર સુભાય સુકનાજં મ.ળ અમરેડે બાળ
કંઠી કઠીર અમર શરીર કર અલતા અમર અમરત બં
ધરસુ હેમ સબ રહો એમ અંગ અંબ આપ અમર પ્રતા
પ સુખ નાક કન અમર અમાન ધીર પવ હાથ અમરસ
નાથ કર પહચાઈ અમર અનાદી રઘુવંશ રાજ કર સુકત
કાજ તવ ભાત તાત આનતદાત અભાદી એક કરકજ અ
નેક અનકાર આપ પ્રગટયો પ્રતાપ દેવાગ્રી ધ્રુંદ કરનો ની
ંદ લીન કાજ તાત ભવ ઉદય ભાત સુખ દેન સાત આ-
' અનંત ધનછાંહી તાન અસપૂન વાત ધન માન જર,

આનંદ મેલ માતા ગંભીર મન ગ્યાન ધીર ધન અવધેશ
નગરામ કેશ ધનપુરી ધામ રામાભી રામ મન જન કરે
ય ગત સરન પાય કરે આગ હેત ચન દેસ દેત ગાન આ
ય દીન ભગવાને પ્રીત ધક ૭૯ જાય કો મેદ પાય પ્રકા
શ શેષ ૨૮૨૮ ખોલિશ નહિ પારે પાય મમ મતી ક.ય ગ
વશેસ રામ રૂપ કરે કામ કેમન પ્રકાશ શ્રીજ દે લાસ
ગામ સુનાર અમર અરધાર શ્રીજ સંગ્રામ બુગે સુહામ ગા
વત ગોપાલ સુન શત્રુ સાલ છવન પરીવંત સુખ દે અ
નંત દે ભક્તિ મોહી કહા કહું તોહી તુમ અંતર જામી
વાતનાં સામી. ૬૯ શ્રી રામજી વાચ મુજરો હમાર
સુન હો સુનાર બડ કૃપા કીધ જબ લાવ લીધ. ૭૦
દોહા—કાંસો ખાયનાર ભટની વાચ. કાંસો ત્યાર ક
રી વિસરાયો પઠાયો પ્રગટ ગુપત પ્રેમ ભરી બડપો છો
ડો બાર બાર. ૭૧ અથ રામજી વાચ.
ભોજન રંધન ભાવશુ, સુર નર તરપત થાય, ભોજન
બંધવા માનહો, ભોજન બંધન નાંહિ. ૭૨ ભટની વાચ
જલ બંધવા કર જોરશુ, સો છોડો સુર તાગુ; દેખો
સુખ દસરથરા ભલહલ રઘુકુલ ભાણ. ૭૩ રામજી વાચ
સુર નર જલ પીવે સહી, પાવે ખગ મૃગ પાન; સામો
ક રાહેલીયા, કહો જલ બંધે કોન. ૭૪ ભટની વાચ.
જલમે હુબક્યા જોરવર, ગાતે દયુ વતાય; સો કહો
વા સહી, સુણો અરજ સુર રાય. ૭૫ રામજી વાચા

કેરા એક સકટકા કીયા, એહડાદીયા ગોખાર; જદપકણુ જલમે દબ ગયો, ભુકા કરતન ભાર. ૭૬ ભટની વાચ

લાખ ઝુપ લુબાં કોયો, લીચોન હાથ લગાય; હોકો હ મ બાંધિ દીઓ હોયો પુરે હરખાય. ૭૭ રામજી વાચ

હોમાસુ કર હેત, રાત દીવસ વલમ્પા રેહાં; સંચી કહુ સચેત, ચામે તોય અહેત, સો બરેખાં સોભા નહી. ૭૮

ભટની વાચ. કાગ ઉડામણુ કામણ્યાં, માગંતહે મહ રાજ; રાજા દી ચીઝમે કરાં હમારા કાજ ૭૯ રામજી વાચ

કાગ ઉડામણુ શુભ કરેણુ, હરખ કરણુ ચીત હેત; સો દેવાં કયું સાંપરત, યામે હોય અહેત. ૮૦ ભટની વાચ

કહો ભમસ્યાં કહો ભમાસ્યાં. મા કૌશલ્યા રાનીક; ખ ડા અરથ એક માંડા બારો કુપારયાકી કાંનીકા. ૮૧

રામજી વાચ. ગારે નહીહે ગારે નહીહે એક અલક એહલાનીકા; તેસી ગાર નાહી હેતામે, કપાશીયાકી કાનીકા ૮૨ ભટની વાચ. શીર અમયલી સાડ દાજે કીજે અતરો કામ. જયાકુ દેખા મે સેહજીજે દીજે બાખ્યાં દામ ૮૩ રામજી વાચ. શીર અમયલી સાડી કજે, કીધો અતરો કામ; અવધટ સાંટા બાંધી આયા. દીયા ન રાટે દામ. ૮૪ ભટની વાચ પગ પેટા સોવરન મઢે, જડે ચોરાન જડું. સોબ દેખો હમ સાંપરત, પલંગ અઢાયો ખુ. ૮૫ રામજી વાચ. રતન સેજ પટ રતનકે, રતન પ્રદીપક મેમાન; રતન રંગીલો રાજવી, એ મતખું

ધો આંન. ૮૬ કુંડલીયો રામ રામ ભજ રામ ભજ
રામ રામ ભજ રામ; રામ રામ ભજ રામ ભજ, નર
તનનકેન કામ, નરતનનકે નકામ, દામ લાખુકા દેવે; તીર
થ વરત તમામ, સંત ઘર નીરજર સેવે; હમીરનંદ અજ-
માલ હર કરત ચહત પરે કજ. કુલ કમસ રૂપ મોવન ક
બંધ, રામ રામ ભજ રામ ભજ. ૮૭ દોહા આશીશ

દન દન પ્રત અધકી દશા, દન પ્રત અધકો દાન; કોડ
જગાં કાયમ રહો, મોવત દુજા માન. ૮૮

અથ કારકકો નામ આણી દુહે છે.

ગોરોકુતની સદન ગણું, પાક ખુંચ આણ પાર; જાહે નં
ત આણ લખાતરો, જીલો અછર જાર. ૮૯

ઈતી આરંભન પ્રકાશ સંપુરણ

દોહા—કાતી વદકી પંચમી, ત્રય વીસાકી સાલ;
ગાયો સમત ગુની સમે, ગોપાલે ગોપાલ. ૯૦

અથ જમીયતરામ આદીતરામ અમનગરના ર

કુલ અખતારી અને મોહોટા લાયક સરદાર છે તેમનો

સીડ સાહેબગમેંડ જાયું ઉગ... ... ગોવંદ કરી જાયું કરેગો; સંસારકા ઘર પંડવ કાળ । ચીત અનંત ધરીજાયું કરેગો. જાયું ... પીર પોકારતા રામ, આદીતકો નંદ દીજાયું હરેગો; અરઅર ખાતર મોહર દેહદ. જાગીપતરામ ... કરેગો.

ઈતી રમન પ્રકાશ

સમાપ્ત